

finde Sted med Hensyn til den Deel af Udgiftssiden, der nu har været under Behandling, maae de itide være forberedte derpaa, da 3die Behandling, naar Overgangen til denne af hele Finantsloven endelig er vedtagen, rimeligvis vil blive foretagen saa hurtig som muligt, efterat 2den Behandling er sluttet, saaledes at der kun vil gives en meget kort Frist til at indgive Endringsforslag. Efter Forhandling med Udvalget anseer jeg nemlig dette for ønskeligt for at fremskynde Sagen.

Man gif derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af „Udkast til Lov om Lønningsforholdene ved Officeerskolen.“

(Lovudkastet findes i Till. A. Sp. 1881 ff.)

C. B. Nyholm: Jeg har Intet at bemærke med Hensyn til de Lønningsbestemmelser, som ere opførte i dette Udkast, og heller ikke mod det i Udkastet antydede Lærerpersonale. Derimod vil jeg tillade mig at henstille et Par Betragtninger, hentede fra den Plan, der ligger til Grund for dette Lovudkast, og som er meddeelt Offentligheden gjennem en Rundgjørelse for Hæren af 6te Februar d. A. (Se i mer: Højere). Naar man gjennemlæser denne Plan, vil man finde, at der offres mangfoldige Timer til forskjellige Videnskabsfag; det er en Selvfølge, at de mathematiske, naturvidenskabelige og krigsvidenskabelige Fag faae et stort Antal Timer; ligeledes er Underviisningen i Sprog meget omfangsrig, medens Historie, Geographi og lignende Videnskaber paa samme Maade have faaet rigelig Plads; derimod vil man forgjæves lede om den militaire Rettsvidenskab; Underviisning i den militaire Rettergang og Retsspleie findes ikke her. Der findes Timer henviste til Folketret og Statsret og nogle Timer i et større Omfang til en Videnskab, der kaldes Hærorbningslære. Men under ingen af disse to Discipliner, hvorledes man end vil fortolke dem, kan jeg see, at det Fag, jeg tillod mig at nævne, kan gaae ind, og dog er det tidligere, ikke blot i Forsvarscommissionen, men ogsaa under Be-

handlingen af Hærløven her i Salen, blevet fremhævet fra forskjellige Sider, at det var af særdeles Vigtighed, at Officererne og Befalingsmændene i det Hele fik gode og grundige Kundskaber i dette Fag. Naar man vil i Korthed overveie, i hvilke forskjellige Forhold de militaire Embedsmænd ifølge deres Stilling ville komme, troer jeg, at man ogsaa vil give mig Ret i, at det er ikke blot gavnligt, men næsten nødvendigt, at der er Indsigter tilstede i det omtalte Fag. Lad os saaledes først see hen til den Officeer, der bliver Compagnichef. I denne Stilling er han saa at sige Underørighed og har i visse Tilfælde en ikke ganske ringe Straffemyndighed. Bliver han dernæst fra Compagnichef Bataillonschef, da har han fuldstændig Jurisdictionsmyndighed. Han har for det Første den Myndighed, som i den civile Retsskole i flere Henseender er indbrømt Amtmanden som Overørighed, men tillige langt mere end dette, nemlig den saakaldte arbitraire Straffemyndighed, hvorved han kan anvende endogaa indtil 8 Dages Fængsel paa Band og Brød. Det er blandt andet en Straffemyndighed, der gaaer langt ud over den, man har meent paa nogen Maade at kunne lægge i den offentlige Politirets Dommeres Haand, thi den højeste Straf, man har meent at kunne tillade dem at anvende, er 8 Dages sædvanlig Fængsel, eller hvad dertil svarer, medens man, som sagt, har givet Bataillonscheferne hiin langt omfangsrigere Myndighed. Man kan ikke berolige sig med at sige, at Bataillonschefen i Reglen har en Auditeur ved sin Side, thi dette er ikke Tilfældet mere. Auditeurerens Antal er nemlig, jeg anerkjender forøvrigt med Rette, meget betydeligt indskrænket i de senere Aar; altsaa har han ikke en Auditeur ved sin Side, men maa handle paa egen Haand, og jeg troer, at det høie Thing vil give mig Ret i, at for at kunne anvende en saa stor Myndighed nogenlunde fyldestgjørende er det nødvendigt, at han er vel hjemme i Lov og Ret, navnlig i Strafferetspleiens almindelige Grundsatninger. Hvad der gjælder om Bataillonscheferne, gjælder tildeels ogsaa om Brigadecommandeurerne og de andre mere overordnede Militaire. Men see vi hørt fra de nævnte